

Felsőkrisztina

XX. évfolyam 2. szám

2017. NAGYBÖJT

Felső-krisztinavárosi Keresztelő Szent János Plébánia, 1124 Budapest, Apor Vilmos tér 9., telefon: 356-0089

Szentmisék rendje:

Hétköznapokon reggel 1/28 és este 6 órakor

Vásárnap reggel 1/28, 9, 1/211, 12, este 6 és 7 órakor

Hivatali órák:

Hétfőn, kedden, szerdán és pénteken

dél előtt 9–12, délután 1/25–1/26-ig

Nagyböjt 2017

Kedves Testvérek!

A Nagyböjt (latinul: *Quaresima* – negyvenedik nap) előkészít minket az Úr pászkájára, átvonulására, azaz Húsvét ünnepére. Az ősegyházban ez volt az az utolsó időszak, amelyben a keresztségre készülő katekumeneket, hittanulókat felkészítették.

Keresztségük előtt az egyház több éven át megvizsgálta ún. szkrutíniumok által, hogy kellően érettek-e, hogy részesüljenek ezen beavató szentségben. Úgy mond, számot kellett adniuk hitükről, kifejtve a püspök és a presbiterek, vagyis a közösség színe előtt, miért is akarnak ők keresztények lenni, illetve mi az oka annak, hogy kéri az Egyházba felvételüket. Nem volt ez gyerekjáték akkoriban, mert a véres üldöztetések miatt, – ez ma is folytatódik – az ősegyház féltékenyen őrizte a rábizott kincseket. Ezek a kincsek persze nem csak a szentségek voltak, hanem elsősorban maguk a hittanulók.

Ez a szent negyven nap tehát egy komoly lehetőség mindannyiunk számára, hogy Krisztust követve, aki a Lélek ösztönzésére a pusztába megy, kövessük Őt: „*Akkor a Lélek a pusztába vitte Jézust, hogy az ördög megkísértse. Negyven nap és negyven éjjel böjtölt, végül megéhezett*” (Mt 4,1-2). Nem hinném, hogy emberileg kockára téve létezésünket ujjongó lélekkel „rohannánk” Krisztus után.

A pusztába a zord magányosság földje, (vö. Mtörv 32,10) jelképezi az ember gyengeségét, kiszolgáltatottságát: vagyis létének bizonytalanságát, azt, hogy halálra szánt, s ez létben fenyegeti, s ettől persze fél. Izrael népe na-

gyon jól tudta ezt, s amikor már az Ígéret földjén éltek, engedelmeskedve a mózesi törvénynek, minden évben megünnepelték a Húsvétot. Visszaemlékeztek arra az üdvtörténeti eseményre, amikor az Úr virrasztott, hogy kivezesse őket a fáraó rabigájából: „*Ez az éjszaka, amelyen az Úr virrasztott, hogy kivezesse őket Egyiptom földjéről, legyen Izrael fiai számára is az Úr tiszteletére átvirrasztott éjszaka minden nemzedéken át*” (Kiv 12,42) ... és várták a Messiást. Mind a mai napig, amikor a zsidók a Húsvétot ünneplik, egy üres széket helyeznek el a családi asztal körül, jelezve, hogy ott majd a Messiás, a Megváltó foglal majd helyet. Számunkra ez a „szék”, vagyis a hely a szívünkben van. Az őskeresztények is várták és mi is várjuk a Megváltó Krisztust minden Húsvétkor. Üdvösségünk titka, – amit most még a hitben élünk meg, vagyis a föltámadt Krisztussal való találkozásra való várást – nos, ez tűnhet adventi gondolatnak, de az Egyház Adventben is hangsúlyozza mindig, hogy a

várakozás az Úr eljövetelére Húsvét misztériumában teljesebbé válik. A Gyermeke Jézus születése és a mi „*Dies natalis*”-unk, vagyis mennyei születésnapunk elválaszthatatlan.

Éppen ezért virrasztunk mi is: várakozunk az Úr eljövetelére, átvonulására. Ez Húsvét vigíliájának lényege: a virrasztás. Egész életünk erre a legfőbb üdvörténeti eseményre összpontosul. Szent Péter apostol tanítása alapján: „*Mi ígérete alapján új eget és új földet várunk, az igazságosság hazáját*” (2Pt 3,13). De miközben virrasztunk és várunk, – ez az állapotunk ebben a világban – az Egyház „fegyvereket” ad a kezünkbe, hogy ne maradjunk alul a küzdelemben. A böjt, az imádság és az alamizsnázkodás fegyvereit. Ne feledjük: Krisztus is emberségében csak így tudott ellenállni az ördög kísértéseinek! Használjuk, testvérek, ezeket a hatékony fegyvereket! „*Lőszerként*” használjuk az állhatatosságot, a kitartást (böjt)! Célozzunk és lőjünk, nehogy az ellenség felülkerekedjen rajtunk, mert Istentől hibátlanul, nagyon is jól működő fegyvereket kaptunk! Persze ezek

a fegyverek is használat közben karbantartásra szorulnak (alamizsna). De ugyanakkor figyelniük is kell az ellenség támadásaira (imádság, virrasztás). A kiképzést, kedves testvérem, az életünk folyamán már megkaptuk. Most rajtunk a sor, hogy harcoljunk, mert az ellenség nagyon okos és ravasz. Mindig tudja, hogy melyik a leggyengébb pont, ahol támadnia kell. És támadni is fog. Ne dobjuk el a fegyvert, amikor harcra kerül a sor! Kérjük az Urat imádságainkban, hogy felismerjük bölcsesége által az ellenség stratégiáját, hogy Húsvétkor Szent Pállal együtt mondhassuk: „*A jó harcot megharcoltam, a pályát végigfutottam, hitemet megtartottam. Készen vár az igazság győzelmi koszorúja, amelyet azon a napon megad nekem az Úr, az igazságos bíró, de nemcsak nekem, hanem mindenkinek, aki örömmel várja eljövetelét*” (2Tim 4, 7-8).

Nos, testvérek készüljünk mi is örömmel a Húsvétra ebben a szent időszakban, hogy a kereszténység legnagyobb ünnepét tiszta szívvel tudjuk majd megülni!

Péter atya

Kronika

„*Uram, gyógyítsd meg lelkem sebét megbocsátó tekinteteddel! Adj szívembe igaz bűnbánatot, mely az irántad való őszinte szeretetből fakad és nem félelemből. Kész vagyok a gyógyulásra. Kész vagyok elhagyni a bűn útját. Kész vagyok engedelmeskedni neked, hogy megtaláljam életem értelmét. Tudom, hogy a bűnbánat útja vezet hozzád. A bűnbánat vezet az üdvösségre.*”

Horváth István Sándor: Szívem első gondolata

*

A karácsonyt követő időszak első fontos eseménye, már évek óta az **ökumenikus imahét**. Különös hangsúly kapott az idén, amikor a reformáció 500. évfordulóját ünneplik a protestáns egyházak. Plébániánk vendége az idén Berta Zsolt református tiszteletes volt. Színvonalas beszéde és az ökumenikus istentisztelet után az idén is közös agapé mellett folytatódott a beszélgetés. Kár, hogy a „mieink” közül kevesebben voltak, mint tavaly.

*

Február 6-án ünnepelte Márton atya 75. születésnapját. Sokan, sokféle módon köszöntötték őt. Mi is csatlakozunk az ünneplőkhöz. Köszönjük az Úrnak, hogy megőrizte erőben, egészségben, valamint, hogy hozzánk vezérelte, és immár 22 éve plébánosa templomunknak. Tanít, irányít, vezet bennünket, s emellett vi-

seli építkezésünk minden gondját, problémáját. Kérjük a Jóistent, árássa rá kegyelmeit, adjon neki további munkájához erőt, hogy még sokáig tudhassuk őt magunk között. Amint az egyházi törvénykönyv az ilyen esetekre előírja, Márton atya is benyújtotta lemondását a plébánosi tisztségéről. Dr. Erdő Péter bíboros úr, elfogadva lemondását – jókívánságai mellett – felkérte, hogy a következő években is vezesse plébániánk közösségét, mint plébániai kormányzó. Imádkozunk érte, hogy az Úr lássa őt el minden szükséges kegyelemmel, egészséggel, erővel, változatlan aktivitással és humorral, mindannyiunk épülésére. Isten éltesse Márton atyát!

*

Plébániánk „élő kövei” – mások mellett - a **Karitászmunkatársai**. Sokan csak a ruha-, és egyéb gyűjtések során találkoznak velük, nem is sejtik, hogy milyen sokrétű munkát végeznek. Mert, hát amilyen sokféle a szükség, olyan sokféle kell, hogy legyen a segítség. A ruharaktár működtetése mellett rendszeresen látogatják az egyházközség idős és beteg tagjait, otthonaikban vagy az idősek otthonában, segítenek nekik a bevásárlásban, elkísérik őket orvoshoz, segítenek a kisebb házimunkákban, elbeszélgetnek velük, meghallgatják problémáikat. Vezetőjük, **Molnár Károlyné Zsuzsa** irányításával

nemcsak az idősek és betegek gondozását végzik, hanem a „háttérben” ott vannak a plébánia életének valamennyi szegmensében. Emlékezzünk csak különböző rendezvények agapéira, a gyümölcs vásárookra, a nagycsaládosok és rászorulóknak, hátrányos helyzetű tanulók támogatására akár élelmiszercsomagokkal, esetenként anyagiakkal. A sort még lehetne folytatni. S mindezt a sok munkát 23, zömmel nyugdíjas korú hölgy végzi. A patronáltak nevében is hálásan köszönjük nekik. Jó lenne, ha ők is kapnának segítséget, ezért örülnénk, ha ez a lelkes csapat új, fiatal tagokkal bővülne.

*

Február 21-én tartotta idei első ülését a Képviselőtestület. A legfontosabb napirend – mint minden évben – **a zárszámadás és a költségvetés volt.** Horváth Lászlóné előterjesztését a testület egyhangúlag elfogadta. E szerint **a 2016. évi zárszámadási adatok:**

Egyházi adó bevételünk 12 millió forint volt, 7 millió forintot dobtunk a perselyekbe, a közösségi házra 12,5 millió forint gyűlt össze a második vasárnapi gyűjtésen, illetve adományokból. Az Önkormányzattól 2,5 millió forintot kaptunk működésre, és 30 millió forintot a közösségi házra. Pályázaton 8,5 millió forint támogatást nyertünk el a központi költségvetésből.

A plébánia működési költsége 33,5 millió forintot tett ki, a közösségi házra 135 millió forintot fizettünk ki.

2017-ben a tavalyihoz hasonló összegű egyházi adóval és perselypénzzel számolunk. Az Önkormányzat 2,5 millió forinttal segíti a működésünket. A működési költségek várhatóan 35 millió forint kiadást jelentenek. A közösségi ház befejezéséhez, berendezéséhez további közel 200 millió forint szükséges. Ez az összeg még nem áll teljes mértékben rendelkezésünkre, tovább kell folytatnunk a második vasárnapi gyűjtést. Számítunk a hívek nagylelkű adakozására.

E kiemelt téma mellett természetesen **szó volt az építkezésről is.** Az ismételt egyeztetések eredményeként folytatódik a munka. A januárban megkötött újabb megállapodás értelmében az első ütem befejezésének határideje április 30. Ez azt jelenti, hogy elkészül az épület (berendezések nélkül) és a tereprendezés egy része. A második ütem és a berendezés kivitelezésének koordinálását a Főegyházmegye vállalta.

A ház avatását a búcsú napjához szeretnénk kötni. Ennek végleges időpontját és programját a közeljövőben határozzuk meg, illetve dolgozzuk ki.

*

A közösségi ház elkészültével megjelennek majd az üzemeltetéssel kapcsolatos feladatok is, sőt már jelenleg is vannak ez irányú feladataink. Örömeinkre, sikerült megnyernünk a gondnoki munkára **Laber Istvánt**, aki plébániai közösségünk régi, buzgó tagja. Köszöntjük a plébánia alkalmazottai között, fogadjuk őt szeretettel!

*

Lapzártunkkor kaptuk a szomorú hírt: Elhunyt **Horváth Balázs**, aki korábban évekig volt képviselőtestületünk aktív tagja. Gyermekeikkel együtt szép családi életet éltek, példát mutatva közösségünknek. Bár az utóbbi években – a család bővülése miatt - elköltöztek, gyermekeik révén továbbra is tartották a kapcsolatot egyházunkkal. A Jóisten kegyes volt hozzá, álmában szólította el. Osztozunk felesége, gyermekei és unokái fájdalmában, és imáinkban kérjük számára az Úr boldog színe látását.

*

„Szükségem van rád, Jézusom, hogy taníts napról napra, minden napnak a követelménye és szükséglete szerint. Add meg, Uram, lelkiismeretemnek azt a tisztaságot, amely csak a te sugallatodat érzi és fogja fel. Fülem süket, nem hallom hangodat. Szemem homályos, nem látom jeleidet. Csak te tudod élessé tenni füleimet, tisztává tenni szememet, megtisztítani és megújítani szívemet. Taníts meg arra, hogy a betániai Mária lelkületével ott üljek lábadnál, s hallgassam szavadat és tanításodat.”

Horváth István Sándor: Szívem első gondolata

Béres György

GRATULÁLUNK!

Szmrecsányi Boldizsár - Boldi szobrászművész idén, a március 15-i ünnep alkalmából kiemelkedő képzőművészeti tevékenysége elismeréseként Munkácsy Mihály-díjban részesült. A művésznek – aki családja révén is kötődik egyházunkhoz - három alkotása is látható templomunkban: a Keresztelő Szent János, a Szent Ferenc és a Jó Pásztor szobrok. A kitüntetéshez szívből gratulálunk!

Az újság e-mail címe megváltozott! A „Felsőkrisztina” önálló e-mail címet kapott, leveleiket, javaslataikat, kéziratokat a továbbiakban az **ujzag@felsokrisztina.net** e-mail címre várjuk.

NAGYHETI PROGRAMOK ÉS SZERTARTÁSOK RENDJE TEMPLOMUNKBAN

A nagyböjti lelkigyakorlatos szentbeszédet Farkas István (Lupus) piarista atya tartja nagyhétfőn, nagykedden és nagyszerdán (április 10-12.) az esti 6 órai szentmisén.

Gyóntatás rendje: nagyhétfőn, nagykedden és nagyszerdán az esti szentmisén, nagycsütörtökön, nagypénteken és nagyszombaton reggel 7 órától 9 óráig. Az esti szertartások alatt nem lesz gyóntatás.

A nagyheti szertartások rendje:

Virágvasárnap barkaszentelés és körmenet a 9 órai szentmisén lesz. A kórus a passiót a 9 órai és a ½ 11 órai szentmiséken énekli. Este 20 órakor kezdődik a gitáros nagyböjti áhítat.

Nagycsütörtökön szentmise az utolsó vacsora emlékére este 6 órakor, a szertartás végeztével kb. ½ 8-kor lamentációt éneklünk. A templom este 10 óráig lesz nyitva.

Nagypénteken délután 3 órakor keresztutat végzünk, a szertartások és a passió este 6 órakor kezdődik. ½ 8-kor lamentációt éneklünk. A templom este 9 óráig lesz nyitva.

Nagyszombaton reggel 7 órától este ½ 7-ig van lehetőség a Szentsír-látogatásra. A szertartások este 7 órakor kezdődnek, szentmise, majd feltámadási körmenet.

Húsvétvasárnap a reggeli ½ 8-as és a 9 órai szentmisék után ételszentelés lesz. A kórus a 9 órai és a ½ 11 órai szentmiséken szolgál. Urnatemetőnk ezen a napon 8-tól 1 óráig nyitva tart.

Húsvéthétfőn reggel ½ 8-kor és este 6 órakor lesznek szentmisék.

Fáklyás keresztút
Gitárosok és Ministránsok szervezésében

Budaörsi Kálvária
2017. április 7.

Találkozó 18:30-kor a plébánián,
a keresztutat 19:15-kor kezdjük!

A szentmise liturgikus cselekménye – mely egyáltalán nem utáztat, hanem épp csöndjével és kimért csillagmozgásával idéz meg egy hajdani és halhatatlan, véres cselekményt – egyedül a hit közegében képes egyszerre megtörténni hic et nunc az oltáron, s ugyanakkor a keresztút egyszeri idejében.

Ez a csoda egyedül a hit közegében lehetséges.

Olyan megemlékezés, ami most történik, anélkül, hogy az egyszeri történetet elbizonytalanítaná.

Pilinszky János: Egy lírikus naplójából

Schola - lelkigyakorlat

Pélibő, 2017. március 17-19.

A régi jó emlékekkel, az ismerős környezettel való találkozás okozta jóleső érzéssel érkeztem meg péntek délután a Gerecse dombjai között megbújó szalézi rendházhoz, lelkigyakorlatos házhoz, megannyi schola kórustábor és lelkigyakorlat helyszínére.

Az idei évben a külön épületben lévő Don Bosco Ifjúsági Házban volt a szállásunk. Jó volt látni, hogy a múlt század második felében még ifjúsági büntetőintézetként is használt épület (ez nem a szalézi rend által elképzelt funkció volt...) folyamatosan épül-szépül, külső megjelenésében és belső berendezéseiben (pl. mosdók, zuhanyozók) egyaránt.

A lelkigyakorlat meghívott előadója, kísérőnk ezen a néhány napon **Pákozdi István atya** egyetemi lelkész volt, sokunk ismerőse, aki templomunkban is rendszeresen tart vasárnap déli szentmisét.

Külön öröm volt számunkra, hogy meghívásunkra a szorosán vett kórustagságon kívül többen is csatlakoztak hozzánk, és barátaink, templomunk gitáros zenekarának fiataljai jelenlétükkel, megszólalásaikkal, zenéjükkel, gondolataikkal színesítették, értékesebbé tették ottlétünket.

Az elmélkedések központi vezérfonala a liturgia volt, amelynek végzése kórusunk működésének középpontja, így hasznos, érdekes és elgondolkoztató is volt történetét, alakulását, több rétegű jelentéstartalmát hallgatni, boncolgatni. A liturgia folyamatossága, stabilitása nagy kincsünké válhat, amely személyes hitünket is képes formálni, erősíteni. Rádöbbsentük arra, hogy mennyire szükséges a liturgia még mélyebb megismerése.

Néhány gondolat az elmélkedésekből, amelyet a jelenlévők a legfontosabbnak tartottak:

- **a liturgiában az élő Krisztus van jelen**
- **nem nekünk kell kitalálni a liturgiát, az Egyház liturgiáról szóló tanításához kell hűségesnek és engedelmesnek lenni!**
- **a liturgia egysége az Egyház egységét jeleníti meg**
- **a liturgia lényeges eleme a folytonosság - csak úgy következhet a megújulás, ha a múlt beépül a jelenbe**
- **a liturgia alapelemei a szó, az ének, a gesztusok (állás, térdhajtás, a kéztartás) s mindezeknek évszázadokra visszanyúló jelentése van!**
- **a zsoltárimádság az Istennel való találkozás színtere**
- **a gyerekeket kell felemelni a liturgiához, nem a liturgiában kell engedményeket tenni!**

Az elmélkedéseken és a rendszeres zsolozsmákon (laudes, vesperás, kompletórium) kívül közös lelki programunkhoz kics csoportos beszélgetés, szentségimádás, erdei keresztút és napi szentmise is tartozott.

Az időjárás – főleg eleinte – nem legbarátságosabb arcát mutatta, de szombat délután az eső elálltával már lehetett sétákat is tenni a környéken, vasárnap ebéd után pedig ragyogó tavaszi napsütésben, feltöltött szívvel-lélelkel, az újbóli viszontlátás reményében vettünk búcsút vendéglátóinktól.

Rétháti András

Ha nyár, akkor plébániai tábor?

Néhány hete megkérdeztük a tavalyi táborozókat, hogy idén jönnének-e a plébániai táborba? Több mint 120 résztvevő jelezte, hogy ismét táborozna a megadott időpontban.

Az idei táborhely nem ismeretlen, ugyanis a Bodajk és Balinka között található **Tölgyes táborban** 2010-ben és 2011-ben is jártunk. Székesfehérvártól 25 Km-re, a Vértes és a Bakony találkozásánál, a Gaja szurdok völgyében található egy erdős rész, amely körülöleli a 4.5 hektáros területet. Az elhelyezés „alpesi”, faházban, „kis” faházban, illetve a kőházban lévő szobákban lesz megoldva. A hat alpesi ház kivételével minden szálláshelyhez közös (külön női és férfi) zuhanyzó és mosdó tartozik. Az ételmezésről egy móri étterem fog gondoskodni.

A tábor időpontja: június 29 (csütörtök) - július 2. (vasárnap) 3 éjszaka

A táborhely és a környezet nagyon sok programlehetőséget tartogat: túra, kirándulás, városnézés, sportprogramok, előadások, vetítés, tábortűz, de új programok megvalósítását is tervezzük. Velünk lesz Péter atya, és bízom benne, hogy Márton atya is meglátogat majd bennünket. Mindennap lesz szentmise és közös imádság.

Az előzetes felmérés szerint nagyon sok kisgyerekes család fog részt venni, máris 30 a 6 év alattiak száma. Tavaly a legfiatalabb táborozó tizenegyhetes volt, ezt a rekordot nehéz lesz megdönteni, de egészen biztos, idén is lesznek kicsik. A kőházban lévő 8 darab kétágyas szoba „komfortja” pedig az idősebb korosztály számára lehet vonzó.

A tábor a plébániánk közössége szervezi: magunk - magunknak. A programok, a tartalom olyan lesz, amilyenné mi alakítjuk. A programszervező csapatba ötletekkel (és azok megvalósításával) még lehet csatlakozni!

A pontos és részletes részvételi díjakat a jelentkezési lap tartalmazza.

A táborra a plébánia internetes honlapján (www.felsokrisztina.net) a hírek alatt található linken keresztül lehet jelentkezni.

Amennyiben valaki nem tudja kitölteni az internetes formanyomtatványt, kérem, adja le nevét és telefonszámát a sekrestyében. Néhány napon belül telefonon fogom megkeresni és felveszem az adatokat.

Szerencsére, az idei táborhelyünk kapacitása nagyobb lesz, mint a tavalyi, így remélem, hogy nem fordul elő az a helyzet, hogy helyhiány miatt kell elutasítani jelentkezőket. Ugyanakkor kérem, hogy figyeljünk a határidőkre, a jelentkezésre, az előleg befizetésére és a tábor előtt a teljes részvételi díj befizetésére.

„Jó a testvéreknek együtt lenni...” (133. Zsoltár)

Bízom benne, hogy idén is jó lesz!

Tóth Zoltán

Plébániai Tábor 2017

június 29. csütörtök délutántól – július 2. vasárnap déltig

Helyszín: Bodajk, Tölgyes Tábor
Elhelyezés: közös zuhanyozós kis faházakban ill. szobákban
Ellátás: teljes ellátás csütörtök vacsora – vasárnap reggeli
Költségek előreláthatólag:

Óvodás kor és alatta a szállás ingyenes (ellátás nélkül),
 6 éves kortól 12 éves korig 14,000 Ft, (fél adagos étkezéssel), 12
 éves kortól 17,000 Ft

Programok: kirándulás, strandolás, gyerekfoglalkozások, filmve-
 títés, sportolás, közös játék, éneklés. Mindennap szentmise!

Utazás: autóval egyénileg (88 Km)

Jelentkezés: A plébánia honlapján (www.felsokrisztina.net) található űrlap segítségével és 5,000 forint /fő előleg befizetésével a sekrestyében! **Jelentkezési határidő 2017. április 30.**

Téli portya

Csapatunk idei téli portyáját Nagykovácsi környékén tartotta. Korosztályos bontásban utaztunk péntek este, a legkisebbek kora délután indultak és villamossal, busszal egyenesen a szállásra mentek, ahol berendezkedtek és megvacsoráztak. A cserkész korosztály Solymárig buszozott, ahonnan este még átkirándultak Nagykovácsiba. A legnagyobbak, a kózsák pedig éjszakai túra keretében közelítették meg a szállásunkat, a Teleki-Tisza kastélyt. Másnap korán keltünk, tartottunk egy reggeli sétát a hatalmas kertben, majd közösen útnak indultunk az asznapi túrára.

Félúton, a terveknek megfelelően, a kiscserkészek elváltak tőlünk és visszaindultak a szállásra. A cserkészekkel és kózsákkal a Nagyszénásnak vettük az irányt, ahol az uzsonnánkat elfogyasztottuk. A hegytetőn csodálatos kis „tengerszemet” találtunk, amit volt szerencsénk a naplementében is megcsodálnunk. Utána visszaindultunk a szállásra, ahol meleg vacsorával vártak minket a kiscserkész vezetők. Este filmet néztünk és hamar lefeküdtünk, ugyanis mindenkin erőt vett a fáradtság.

Másnap misére mentünk és együtt hazabuszoztunk.

Az Apor Vilmos Idősek Klubjáról - nemcsak klubtagoknak!

Az Apor Vilmos Idősek Klubja összejeveteleit minden hónap 3. csütörtök délutánján tartjuk a plébánián. A süteményekről, az innivalóról és a terem előkészítéséről a Karitás tagjai gondoskodnak. Az egyes alkalmakon a harminc

főt is eléri a megjelentek száma. A program mindig előadással, esetleg filmvetítéssel kezdődik, majd ezt követi a klubélet, a kötetlen beszélgetés.

Várjuk azoknak a kedves testvéreknek a jelentkezését – életkortól függetlenül! – akik hobbijukról vagy az általuk ismert, érdeklődésre számot tartható szakterületről szívesen tartanának egy 30-40 perces előadást, bemutatót. Az előadások megtartásához szükséges minden technikai lehetőség rendelkezésre áll, de természetesen, ezek igénybevétele nélkül is szívesen meghallgatjuk az előadót.

A jelentkezéseket kérjük, hogy az ujzag@felsokrisztina.net e-mail címre küldjék el vagy pedig név és telefonszám megadásával hagyjanak üzenetet a sekrestyében.

Persze, nemcsak előadókat, hanem új klubtagokat is várunk szeretettel bármely alkalomra!

Februárban, az Arany János Emlékév közeledtével Arany János életének egy kevésbé ismert, ám jelentős szakaszáról hallhattunk, a Magyar Tudományos Akadémián folytatott főtítkári tevékenységéről, és a bemutatott képeken megismerkedtünk kicsit az Akadémia gyönyörű épületével. Az előadást Tózsér Ágnes, az MTA Könyvtára Kézirattárának volt munkatársa tartotta.

LK

Arany János, a titoknok

Arany János 1958 óta volt az Akadémia tagja, majd 1865. január 26-án titoknokká - későbbi elnevezéssel főtítkárrá - választották. Saját munkakörét és munkamódszerét maga alakította ki. Számtalan feladata volt a reggelenkénti postabontástól, iktatástól, levelek megválaszolásától kezdve az akadémiai ülések

jegyzőkönyvének vezetéséig és az apró-cseprő ügyek megoldásáig. Sok magánszemély fordult az Akadémiához nyelvhasználati, nyelvhelyességi kérdésekkel, találmányok leírásával, amatőr irodalmi alkotásokkal és ezek az anyagok is mind Arany kezébe jutottak. Ő azonban a nyelvészkedő polgároknak, feltalálóknak, pályázóknak is épp olyan udvariasan és hivatalos komolysággal válaszolt, akárcsak akadémikustársainak.

A rengeteg adminisztráció mellett persze komoly ügyekkel is foglalkozott, például részt vett a Kölcsey-, Kazinczy- és Széchenyi-emlékünnepek, valamint a magyar könyvnyomtatás négyszázéves jubileumára rendezett kiállítás előkészítésében. Azokban az években született meg több igen jelentős intézmény, többek között az Országos Levéltár, a Meteorológiai Intézet, a Földrajzi Intézet és a Történelmi Társulat, ezek meg alapításában is tevékenyen közreműködött.

Az Akadémia folyóiratait is Arany szerkesztette, sürgette a szerzőket, utalványozta a honoráriumokat és figyelemmel kísérte a kiadásra váró könyvek, folyóiratcikkek nyomdai munkálatait. A könyvtárnak is szinte mindenese volt, saját kezűleg írta össze a beérkezett könyveket, folyóiratokat és a más intézményeknek cserében küldött akadémiai kiadványok kísérőleveleit is ő írta alá. Hivatali ténykedése dokumentumainak egy része a második világháborúban elpusztult, de még így is fennmaradt tőle 339 darab, saját kezével írt ülési jegyzőkönyv, több ezer utalvány, két nagy iktatókönyv és nagyjából tízezer oldalnyi főtítkári feljegyzés, fogalmazványok, jegyzetek.

Az Akadémia székházát mindenkinél alaposabban, tetőtől a pincéig jól ismerte és köztudottan kiváló műszaki érzékkel rendelkezett. Ezért amikor komoly átalakításokra volt szükség, például a fafödémeket vasszerkezetűre cserélték és a központi fűtést bevezették, Arany felügyelte a munkálatokat, mert ő volt az egyetlen, aki tökéletesen átlátta az összes felmerülő technikai problémát.

Főtítkári működése alatt a költészetnek alig-alig tudott időt szentelni. Nyugalmasabb életre vágyott, nem érezte neki valónak ezt a munkát. Már az első hivatali éve után, 1866 nyarán egy magánlevélben ezt írta: „...Szeretnék menekülni ettől a nem nekem való hivataltól” - ezt azonban még sokáig nem tehetette meg,

összesen majdnem 14 évig működött az Akadémia főtítkáráként. Amikor betegségeire és erejének hanyatlására hivatkozva lemondott hivataláról, megkapta a *tiszteletbeli főtítkári* címet, ami egyedülálló az Akadémia történetében.

Titoknokká választása után eleinte Üllői úti lakásáról járt be az Akadémiára, majd pedig családjával együtt beköltözött a székház első emeletén, a főtítkári hivatal szomszédságában kialakított lakásba. Eleinte csekély lakbért fizetett érte, de pár év múlva azt is elengedték. Arany hálósobája közvetlenül a főtítkári hivatali irodája mellett volt, ma ez az Akadémiai Könyvtár Kézirattárának egyik helyisége. A szobában a régi fehér cserépkályha ma is áll.

Tózsér Ágnes

Az Apor Vilmos Idősek Klubja kirándulást szervez Martonvásárra

Időpont: 2017. május 18. csütörtök

Utazás vonattal a Déli pályaudvarról
(alacsonypadlós, elővárosi vonatok)

A részletekről a hirdetésekben és plakáton
később adunk tájékoztatást.

Szeretettel várjuk kalandos kedvű,
idősebb testvéreinket!

Felsőkrisztina Házaspár Kör

A Felsőkrisztina Házaspár Kör tagjai a 45-75 éves korosztályba tartozó hat teljes és három fél házaspár. Minden hónap utolsó szerda este 8 órakor jövünk össze a plébánián, hogy hitről, kereszténységről, Egyházzal, Bibliáról beszélgetve közelebb kerüljünk Istenhez és egymáshoz.

A gyökerek az 1990-es évek végéig nyúlnak vissza, amikor egy egyéves pszichológiai előadássorozat házaspár résztvevői a sorozat lezárultával elhatározták, hogy előadó nélkül is tovább folytatják rendszeres összejöveteleiket. Abból az alapító csoportból mára öten maradtak: **Takácsné Bori Zsuzsa, Szerdahelyi Csongor és Szuchy Gabriella, illetve Tóth Zoltán és Pogátsa Terézia (Teca).** Mellettük a Házaspár Kör tagjai **Baska György, Kovács Ádám és Margit, Oláh Enikő, Laber István és Zsuzsa, Mózessy Egon és Éva, Stipkovits Árpád és Mariann.**

Összejöveteleink első részében az év elején egyeztetett program szerint haladva az arra a hónapra jutó témát beszéljük meg. Minden évnek van egy vezérmotívuma (az ideit a „modern szentek”), amit részekre bontunk. Egy rész lehet egy kiválasztott személy, vagy adott esetben egy könyv egy fejezete. A csoport házaspár tagjai felváltva készülnek fel és lesznek az összejövetel házigazdái. Ki-ki egyénisége, érdeklődése, a rendelkezésére álló források és nem utolsósorban ideje szerint dolgozza fel a témát. Az előre kidolgozott gondolatok előadása mellett mindig vannak kérdések, amik nyomán kialakul beszélgetés, vagy interaktív feladatok, amik megoldását kiértékeljük. Ilyen módon nemcsak a témák, hanem azok feldolgozása miatt is igen sokszínűek az összejöveteleink.

A lelki táplálék mellett fontos az együttléteink második állandó része, az agapé is, amelyről ugyancsak a házigazda házaspár gondoskodik. Kezdetben ez szigorúan zsíros kenyér és tea volt, ami az évek során kicsit gazdagodott, ugyanakkor a gyomrot kevésbé megterhelő lett. Ezzel együtt nem az a lényeg, hogy az étel minőségében egymást túllicitáljunk, hanem hogy közösen elfogyasszuk, amit szeretettel készítettünk egymásnak.

Csoportunk minden érdeklődő számára nyitott. Szeretettel látjuk a közösséget kereső házaspárokat – vannak még üres székek az emeleti hittanteremben...

Kovács Ádám

Krisztus születésétől megfeszítéséig; szolgálat a FeGÉ-ben

A legutóbbi advent elején megjelent lapszámot követően tovább zajlott az élet közösségünkben. A rórate szentmise mellett folyamatosan készültünk az áhítatra és a Karácsonyra. Ennek egyik állomása volt a Karolina úti kápolnában való vendégszolgálatunk, melyre az áhítat előestéjén került sor. Idén áhítatunk elmélkedését dr. Csépanyi Gábor atya vezette: a csendről, a fényről és a visszatérésről hallgathattunk értékes gondolatokat.

Újdonság volt ebben az évben, hogy a karácsonyi ünnepi szentmise után egy közös éneklést tartottunk a hívekkel. Leginkább hagyományos, ámde áthang-

szerelt, karácsonyi énekeket énekeltünk, mint például a *Mennyből az angyal* vagy a *Csendes éj* c. dalokat, de bemutatásra került a FeGE két új száma is.

A karácsonyi szünetben is találkoztunk, a közös karácsonyozás alkalmával az ajándékozás mellett az Angyalkák mindenkinek hoztak egy karácsonyfadíszet, egy FeGE-gömböt. Az évközi időben korcsolyázni voltunk a Biatorbágyi tavon, filmklubokat szerveztünk – megnéztük az Amal című filmet és Deák Kristóf Oscar-díjas Mindenki című alkotását –, valamint farsangoztunk a plébánián. A jelmezverseny mellett, amelyet a verset is mondó Medúza nyert, klasszikus sorversenyben is összemérhettük ügyességünket. A jó hangulatú estét pedig a keresztény közösségekben is elterjedt gyilkosos vagy maffia nevű csapatépítő játékkal zártuk.

Nagybőjtbe érkezvén a zenei felkészülés mellett lelkünket is készítjük Húsvétra: március 17-19-ig lelki gyakorlaton vettünk részt Péliföldkeresztben a Scholával közösen, melyen Pákozdi István atya vezette az elmélkedést – ezúton is köszönjük Tőkés Tündének és a Scholának a meghívást erre a nagyszerű hétvégére –, valamint Nyergesújfalun meglátogattuk egykori káplánunkat, Szócs László atyát. Kérjük Isten áldását plébánosi tevékenységére!

Nagyböjti programjaink, melyekre szeretettel várjuk a kedves testvéreket:

A ministránsokkal közös szervezésben idén is megtartjuk a fáklyás keresztutat április 7-én, pénteken. 18:30-kor találkozunk a plébánián, innen közösen megyünk ki autókkal a budaörsi Kálváriához (Budaörs, Kálvária tér), ahol 19:15-kor kezdjük az ájtatosságot. Kérjük, aki tud, hozzon magával fáklyát vagy gyertyát, valamint autóval jöjjön, hogy azoknak is legyen helyük, akiknek nincs kocsijuk.

Nagyböjti Gitáros Áhítatunkat pedig április 9-én, Virágvasárnap este tartjuk 20 órai kezdettel.

(A tavaszi óráátállítás után a 18 órasi szentmise a népénekes, míg a 19 órasi a gitáros!)

Hernády Balázs

Ministránsok

Az idei nagyböjti lelkigyakorlatot, hagyományainknak megfelelően Esztergomban tartottuk, ezúttal március 10-12. között. A péntek délutáni indulást követően az este folyamán egy keresztutat jártunk a helyi kálvárián. Másnap délelőtt az igen népes társaság két részre bomlott, és ebben a csoportbeosztásban zajlott a lelkigyakorlat. A vezetők igyekeztek korosztály-specifikus beszélgetéseket szervezni, hiszen a csoportok korosztály szerint voltak beosztva. A lelkigyakorlat beszélgetésből és egy kis vetélkedőből állt, ami a nagyheti szertartásokhoz kapcsolódott. Egy ebédszünetet, majd a csendes pihenőt követően a lelkigyakorlat második fele következett, ami a mi csoportunknak egy elmélkedős részből, majd az arról való beszélgetésből állt. Az elmélkedés úgy zajlott, hogy a környező parkban, illetve a bazilika környékén lehetett a jó időt élvezve gondolkodni egy kiosztott szövegen. Miután az erről szerzett tapasztalatainkat egymással megosztottuk, a lelkigyakorlatot egy videó megnézésével zártuk, amely korosztályunk nagy problémáit boncolgatta. A szombat késő délután és este már kicsit lazább hangulatban telt. Másnap délelőtt indultunk, majd a déli szentmisén történő ministrálással zártuk a hétvégét, amely mind lelki, mind közösségi értelemben sok mindennel gazdagította a résztvevőket.

Juhász Bálint

Rövid reakciók a résztvevőktől:

- A szállásunk tisztasága és ételeink változatossága átlagon felüli volt. Az eddigiekhez képest nagy fejlődésen ment át a lelkigyakorlat ellátása.*
- Örültem, hogy volt puding.*
- Jó hangulatú lelkigyakorlat volt, tökéletes közösségi program.*
- Véleményem szerint a lelki blokk jóval hasznosabb volt, mint tavaly.*
- Nagyon jó volt a társaság, és hogy meg tudtunk újulni lelkileg. Mindenki sajnálhatja, aki lemaradt róla.*
- Nagyon jó volt a szervezés, a lelki foglalkozás és a hangulat is kiváló volt. Mindenkinek ajánlom.*

Elsőáldozásra készülünk

Az idei az első olyan tanév, amelyben már csak az iskolákban tanítunk hittant, aminek kétségtelen előnye, hogy sokkal több gyermeket és családot tudunk elérni. Ez megmutatkozik az elsőáldozók létszámában is, májusban 42 gyermek fog találkozni Jézussal az első szentáldozásban. A szentségi felkészítés a plébánián zajlik, a felkészülést hagyományosan családi programok is kísérik, hogy az egész család ünnepévé válhasson az elsőáldozás. Március 4-én, a még téli napok közül hirtelen kiragyogó szép, szombati napon tartottuk meg a családi lelkinapot, amelyen a Miatyánk kéréseihez kapcsolódó gondolatok, imádságok és feladatok vezették végig családunként együtt a gyerekeket és a szüleiket.

A programról szóló beszámoló helyett most inkább a nap hangulatából, békességes együttlétéből szeretnénk érzékeltetni valamit Oláh Enikő hitoktatónak a levelével:

Kedves Szülők!

Tegnap napsütéses idővel üdvözölte a Jóisten a mi kis vállalkozásunkat.

Szeretnénk megköszönni még egyszer a lelkes részvételt, ami minket, hitoktatókat igazi örömmel töltött el, de emellett, biztos vagyok benne, hogy a jelenlévők számára is erőt adó tényező volt - a szép időn kívül is.

Igazi közösségi élményt jelentett a békés délelőtt alatt lelki utat járó gyerekek és felnőttek kedves jövés-menése a templomkertben.

Én kb. ilyennek képzelem el a Paradicsomi „életet”.

Minden egyes szereplője egy ilyen eseménynek főszereplővé válik, és hozzáad valami fontosat a világ jobbításához.

Köszönjük tehát még egyszer, hogy elfogadtátok a meghívást.

Üdvözlettel,

a hitoktatók

A lelkinap programja, mint írtuk, a Miatyánk kéréseire épült.

A „*Bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek*” kérést az alábbi történet segítette megérteni:

Két barát ment a sivatagban. Kirándulásuk alkalmával összevesztek, és az egyik barát képen törölte a másikat, aki megsértődött. Anélkül, hogy szólt volna bármit is, **beleírta a homokba:**

„Ma a legjobb barátom lekevert egyet!”

Mentek tovább a sivatagban, egy oázishoz értek, ahol elhatározták, hogy megfürödnek. Az a barát, aki kapott egy pofont, fuldoklani kezdett, de a másik kimentette.

Magához térvén, **kőbe véste:**

„Ma a legjobb barátom megmentette az életemet!”

Az a barát, aki pofon ütötte, majd megmentette a másikat, megkérdezte:

- Mikor megütöttelek, homokba írtad. Most meg kőbe vésted. Miért?

A másik azt válaszolta:

- Mikor valaki megbánt, csak homokba szabad írunk, hogy a megbocsátás szele eltörölje a szavakat. De ha valaki jót tesz velünk, véssük kőbe, hogy senki se törölhesse el.

TANULD MEG SÉRELMEIDET HOMOKBA ÍRNI, A JÓTETTEKET PEDIG KŐBE VÉSNII!!!

TI NEM IS SEJTITEK..

„Egyik este az Élet szerkesztőségét együtt hagytuk el Kosztolányi Dezsővel, az akkor már ünnevelt fiatal költővel. Először politikáról beszélgettünk. Majd az irodalomra tértünk át. A rohamosan fejlődő modern katolikus költészetre.

- Igen örülök neki, mondta Kosztolányi, hiszen én is katolikus vagyok.

- Igen, de nem vagy katolikus költő, válaszoltam neki.

- Ez igaz – folytatta kissé lehangoltan. Pedig katolikus nevelést kaptam, de hitemet forrongó ifjúságomban elveszítettem.

- Akkor miért szeretsz bennünket?

- Nem titeket szeretlek, hanem a vallásokat. Olyan páratlan, tündöklő vallás egy sincs, mint a tiétek. Tiszta költészet.

- Nono!- ellenkeztem vele.

- De igen, tiszta költészet! És ötödik jelzőt kellene adnotok neki. Négyet a hittanban tanultam, hogy egy, szent, általános (katolikus) és apostoli. Ötödik jelzője az lehetne, hogy szép.

- Azt mi is tudjuk!

- De nem tudatosítjátok eléggé. Ti nem is sejtitek, milyen széppé és változatossá tettétek az életet, amely magában fárasztó és unalmas.

Ti ünnepeitekkel részekre bontottátok az évet. Szolgálatba állítottátok fel a csúcsokat: építészetben, szobrászatban, festészetben, zenében, költészetben egyaránt. Ezt nem éppen *Chateaubriand**tól veszem.

Ti november elsején, amikor kezdődik az őszi vörös hervadás, kivisítitek az embereket a temetőbe, és meggyújtjátok a kegyelet gyertyáit és mécsláncjait. Virággal borítjátok a sírokat, és figyelmeztetitek a világot az elmúlásra. Félistenek és hősök felett elsíratjátok a requiemet. Amikor megjön a december, hajnali misét tartotok. A hajnali kék ködben, amely olyan, mint a szilva hamva, süveges, lámpásos emberek bandukolnak a kivilágított kis falusi templomok felé, és teli torokkal énekeltetitek az „Ó, fényességes szép hajnal” kezdetű ódon adventi éneket. A nappalok egyre rövidebbek lesznek, a sötétség egyre sűrűbb és hosszabb. És ti azt mondjátok, nem kell félni. Majd jön valaki, aki elűzi a sötétséget, és sose látott fényt gyújt a világnak. Az adventi emberek remélnek, és várják a fényt. A várakozásban kicsordul az ajándékozási kedv. Titokban vásároljátok szeretteiteknek az emléktárgyakat, hogy szeretettel ünnepeljétek együtt azt a hallatlan és páratlan tűzijátékot, amelynek sziporkái New Yorktól Tókióig látszanak.

Akkora az öröm, hogy a világ táncrea perdül. És ti mosolyogva nézitek a jégszikrás farsangot. De pár hét múlva ismét üstökön ragadjátok az embert, és azt mondjátok neki: Elég volt! Kék lepellel borítjátok a templom képeit, hamut hintetek a kijózanult fejekre és azt mondjátok: *memento homo!* Emlékezz ember, hogy porból vagy és porrá leszel. Az élet nem lehet örökös vigalom. A rózsá mellett felvérzik a tövis. És igyekeztek meggyőzni a világot, hogy mindenkinek szenvedni kell. A vonakodó embernek megmutatjátok a keresztet. A Kálváriára járátjátok az embereket, és a szenvedés szépségeit magyarázzátok nekik. Egyre jobban sarokba szorítjátok őket: a szenvedés és gyász komor hangulatába. És megjön a nagyhét. Elnémítjátok a harangokat, és rekedt kereplők hangja mellett énekeltetitek velük sötét templomokban Jeremiás halhatatlan sirlalmait. A nagypénteki katarakta tetején a bíboros, a püspök leveti saruit a szentélyben, és meztláb csúszik a földre fektetett kereszt elé, amelyen meghalt Krisztus. És felállítjátok a nagy Halott sírját. Piros, zöld, sárga üveggömbök mögött ijedt kis gyertyák égnek, halvány virágok dideregnek, sírás fojtogatja a torkokat, csörren a rézfillér, és döbbenve áll a világ a nagy ravatalnál.

Nagyszombaton felzúgátjátok a Rómából visszatért harangokat, aranyos karingbe öltöztök, terelitek a népet, amely ellepi a templom-teret és megindul az öröm mámorában ujjongó körmenet: - *Alleluja! Föltámadt Krisztus e napon.* A körmenet szegélyén sorfalat állnak a fák, zöld rügyekkel figyelnek rátok. Igen! Igen!- mondogatják a fák.

Valóban itt a feltámadás: a tavasz.

Oly szép mindez, hogy az Egyházhoz akkor se volna szabad hozzányúlni, ha Isten nem volna sem égben, sem bennünk. Ha valami szörnyű hatalom kipusztítatná a világból a virágokat, a színeket, és hamuszürkévé tenné a földet, vagy eltörölné a modern ember játékszerét, a sportot, nem okozna akkora kárt, mintha az Egyházat törölné el”

(*Kosztolányi Dezső véleményét az 1920-as években ismert papköltő, Harsányi Lajos jegyezte le.*)

Az újságban olvasható Gyurkovics Tibor-verset, a Kosztolányi- és a Pilinszky-idézeteket a Schola mostani lelkigyakorlatán ismertük meg, és friss élményként kívántuk megosztani az olvasókkal.

**François-René de Chateaubriand (francia romantikus író és politikus, 1768-1848)*

Gyereksarok

Új rovatot indítunk, hogy a gyerekek is találjanak nekik szóló anyagot az újságban. A megfejtéseket nem kell sehova beküldeni, ki-ki a maga öröme és tudása növekedésére fejtheti meg a rejtvényeket.

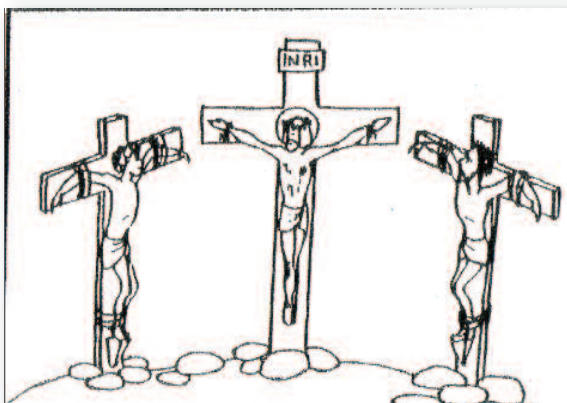
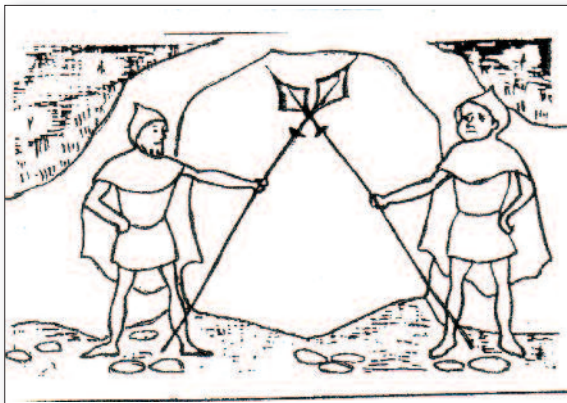
Kicsiknek

A húsvét egyik jelképe a bárány.

Kösd össze a pontokat és színezd ki a rajzot!

Nagyobbaknak

Írd a képek alá, hogy a nagyhét melyik napján történtek ezek az események! Ki is színezheted a rajzokat.

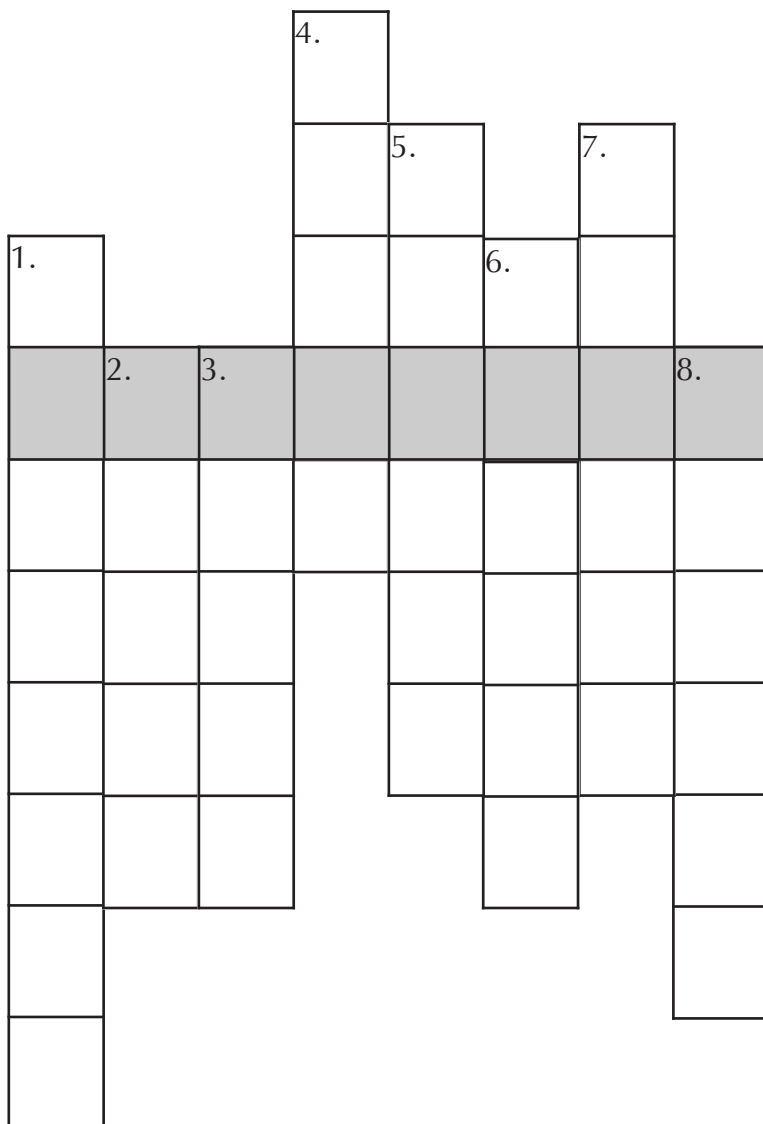
Nagyoknak

A számokhoz függőlegesen írd be a megfejtést.

Ha jól fejtetted meg a rejtvényt, akkor a szürke sorban a húsvétot jellemző dicsőítő szót találhatod meg.

1. Asszony, aki a sírhoz ment..
2. Akit Jézus feltámasztott a halálból.
3. Ami Jézus testét takarta.
4. Az első apostol, aki a sírhoz érve bement.
5. A tisztaság jelképe. (virág)
6. Ekkor támadt fel Jézus.
7. A napnak ez időszakában támadt fel Krisztus.
8. Égi hírnök, aki a feltámadás tényét megmondta.

Megfejtés:

Gyurkovics Tibor:

Jézus

Jézus szalmaszál
amibe kapaszkodunk
Jézus szakadék
amibe lezuhanunk

Jézus kötél
amit elengedünk
Jézus remény
amivel emelkedünk

Jézus hangszer
amivel megszólalunk
Jézus zene
amit elhallgatunk

Jézus tenyér
amivel adakozunk
Jézus kenyér
amit elfogadunk

Jézus penge
ami megsebesít
Jézus gyenge
aki megerősít

Jézus hatalom
a végeken
Jézusnak odaadom
az életem.

Tördelőt keresünk!

Újságunk tördelőszerkesztőt keres. Munkatársunk, aki hét éve hűségesen és megbízhatóan végzi ezt a feladatot, szeretne elköszönni tőlünk, ha találunk valakit a helyére, aki a jó ügyért, jó csapatban szívesen vállalja ezt a munkát. A tördelőnek a nyomdába adás előtti héten van intenzív teendője, amit a saját számítógépén, saját időbeosztása szerint végezhet.

A nyomdának teljesen nyomdakész anyagot adunk át.

Az újsággal kapcsolatos valamennyi munkát térítésmentesen végezzük.

Jelentkezni és az esetleges további kérdéseket feltenni az

ujsgag@felsokrisztina.net e-mail címen lehet.

Bizalommal várjuk a jelentkezőket!

Az újság szerkesztői

Anyakönyv

2016. december -2017. március

Az Egyház új tagjai:

Lepp Jázmin Teréz

Lorx Erik Artur

Imai Péter

Fehér Emma Zsófia

Házasságot kötöttek

Guillon Geoffrey - Érsek Annamária

Akiiktől búcsúzunk:

Sziva Ferencné (83)

Rákóczi László (90)

Dr. Gulácsy Istvánné (77)

Balogh József (82)

Csizmadia Ferenc Béláné (86)

Pakányi László (75)

Körmendy Tiborné (84)

B. Farkas Tamás (79)

Büky Józsefné (99)

Rózsahegy Gabriella (68)

Fülöp Mihályné (93)

Surány László Józsefné (94)

Szakácsi Anna (94)

Dr. Bérdy János (82)

Gombos Gábor (101)

Sóskuthy Károly Jenőné (90)

Lányi Ferencné (87)

Dr. Horváth Mária (90)

Kisszékelyiné Dancs Magdolna (89)

Borók György Albert (77)

Urbán Józsefné (66)

Lencse Jenőné (85)

Molnár Lászlóné (89)

Harangozó Józsefné (79)

Bosznay Anna (87)

Dudás János (87)

Szabolcs Árpádné (76)

Sahin-Tóth Zoltán (97)

Bujtás Béláné (85)

Fülöp Tibor (81)

A Felső-krisztinavárosi Keresztelő Szent János Plébánia közösségének lapja
Megjelenik évente négyszer: adventre, nagyböjtre, Te Deumra és Veni Sanctéra

XX. évfolyam, 2. szám 2017. NAGYBÖJT

Szerkesztik: Lukách Krisztina, Muhi András, Tózsér Ágnes, Hemády Balázs, Máriáss Mihály

ujsgag@felsokrisztina.net – www.felsokrisztina.net

Az újság ingyenes, előállítási költsége példányonként 50Ft. Kérjünk a kedves híveket,
amennyiben tehetik, támogassák a lap további megjelenését. Köszönjük.